

صحیفة الزهراء علیه السلام

[17] این حوادث سهمگین و گرفتاریهای مداوم است که روح افراد ممتاز و برجسته را تقویت می کند و استعدادهای درونی و نیروهای نهفته آنان را به عرصه ظهور و بروز می آورد، تا در مقابل مشکلات پایداری کنند. آری، اوضاع بحرانی و خطرناک و حوادث دوران زندگی فاطمه (علیها السلام) نه تنها خللی در روح آن حضرت وارد نساخت، بلکه بر عکس گوهر وجودش را صیقلی داد و تابناک نمود، و برای هر گونه مبارزه ای دلاور و نیرومندش گردانید. در وجود آن حضرت ذائری از انسانیت، جوانمردی، عفت، بزرگواری که امکان داشت با نویی به آن دست یابد، فراهم آمده بود، او مباحثات می کرد که در مدرسه نبوت تربیت شده و در دانشگاه رسالت به کمال رسیده است. در خانه پدرش که مهبط فرشتگان الهی، و جایگاه نزول وحی خداوند بود پرورش یافته، و آموزگارانی چون پدر و شوهرش که مجسمه انسان کامل بودند، داشت. از مباحثاتی که آن حضرت با ابو بکر نموده و به آیات قرآن استناد کرده است، این واقعیت به ظهور می رسد که آن حضرت به آیات قرآنی احاطه کامل داشته، چرا چنین نباشد، در حالیکه قرآن را از زبان رسول خدا (صلی الله علیه و آله) شنیده، و در وجود او و علی (علیه السلام) دیده بود، روح و روان خود را با مفاهیمش تلطیف و تصفیه نموده، و احکام و وظائف خود را از آن استخراج می کرد. او همچون دیگر خاندان اهل بیت از موهبت فصاحت و بلاغت بهره ای وافر داشت، با نیروی گفتار خود بر دلها فرمانروایی می کرد و با بیان استوار
